

Adı Deniz 7

– M.BEZCİGİL · 08 Aralık 2010

"anlat bakalım deniz "

gülümseyen gözlerle bakıyordu bana anlatmaya başladı...

zorluydu ikinci yılı okulun ve artık dersler aksıyor
üniversitelerin kampüslerin de
herkes propaganda yapıyordu
oysa köyde ki ,tarlada ki
analarımız bizleri ne umutlarla göndermişlerdi
nerden bilsinler ki,
vatan bölünmüş sağa sola ...

gün geçmiyor ki birkaç arkadaşımız hastanelik olmasın.
çok üzülüyor daha da çok isyan ediyorduk,
o zaman denizin yanından hiç ayrılmıyordum işte böyle günlerden birinde!

Deniz," bana sen bugün benle gelmeyeceksin sen okulda kal "
dedi önce kabul etmedim,
"itiraz yok diye bana kızdı
çaresiz kabul ettim o gün akşam olmamıştı bana
meraktan ölüyordum gece yarısına doğru deniz kaldığım yurda gelip,
beni çağırttı gittim yanına ,
sol omzunda bir kurşun yarası vardı...

şaşırdım , korktum ne oldu diye çığlık attım
"sus dedi sus deniz bir şey yok sadece hafif bir sıyrık
şimdi benimle geleceksin seninle bir yere gitmemiz gerek"
hiç itiraz etmedim birlikte dışarı çıktık ve yürümeye başladık ...

çok tedirgindi sürekli sağı ,solu kolluyor ve acele adımlarla yürüyorduk
hiçbir şey sormıyordum nihayet gideceğimiz yere geldik,
"hadi dedi sen kapıyı çal" bende söylediğini yaptım,
o yana doğru saklandı kapıyı orta yaşlı bir kadın açtı
hiç soru sormadan aceleyle bizi içeri aldı,
bir odaya girdim orda okuldan arkadaşlar vardı.

Deniz'in herkesin üzerinde müthiş etkisi vardı
"bakın arkadaşlar
bizler hiçbir baskıya boyun eğmeden,
yasakları parçalayarak özgürlüğe koşacağız

demokrasi ,insan hakları , eşitlik değer kavramlarımız
ama önce vatan için altıncı filoyu göndermeliyiz"
diye konuşunca hepimiz silkelenmiş yaralarımız
bir anda unutulmuştu,
hep birden gençlik marşını söylüyorduk
inançlıydık , mutluyduk bir sigarayı
on kişi içerken ,

her seferinde bana sıra geldiğinde sigara bitiyordu.....

devamı 8. bölümde